

MARTTI AIHA

Sýnilegur hluti eyjar og hin eyjan.

Er hluti eyjar undir vatnsborðinu eða er ey aðeins það sem sést. Getur meðurinn dregið belnni línum en náttúran eða er vatnsborðið algjörlega lárétt; Hvers vegna er sniðflötur hlutanna út eins og hann er?

Eyríki Martti Aiha úr bambus er landslagsgrind sem rís frá strandlinu sem dregin er á vinnustofugólfíð. Drættir strandlinunnar réða framhaldinu, þeir mynda frumdrög lokaverksins og því grundvallast vinnubrögð Martti Aiha meira á hugmyndum en á hefðbundinni óferð við að gera skulptúr: móta og höggva. Þær sem strandlinan er skurðpunktur láðs og lager þá hefst skulptúrinn þegar undir gólfinu. Bambusmyndin hefur annan hugskotshelming, rótakerfi sem tekur við ytri hrifum, það leitir hugann að myndlíkingu Klee sem tréð og sköpunina. Landslagsformið lýsir á frábearan hátt sambandinu við hið ósýnilega; botnrammi grindarinnar er á vissan hátt sá staður þær sem heðarlinan hverfur frá myndbreytingu sínni, og þegar eyjarskelin er mótuð þær upp af má segja fyrir um formið. Þær ræður það, auk hugmynda listamannsins, hve mikil má sveigja bambus án þess að brjóta hann. Það má líkja framkvæmdinni við að teikna, það þarf aðeins að gefa meiri gætur að þoli efnisins, í bókstaflegri merkingu, en þegar teiknað er.

Í nyjustu skulptúrum sínum, gerðum á Spáni 1986, hefur Martti Aiha þróað áfram hugmyndina um strandlengjuna. Myndbreytingin, sigandi breyting heðarlinunnar eða bambusgrindarinnar, er horfin. Rétt ofan við teiknaðen skrautskrifstarflöt botnsins er sams konar upphenging en á milli gegnheilt tré.

Með því að sveigja bambusinn má gera nokkur tilbrigði um teyljudýrsskópulagið en gagnvítburinn "hegðar sér" meira eftir belnum línum en bambusinn. Þýskur listgagnrýnandi segir að smiðin sem minnir á eik og vefurinn standi sem karlmannaleg og kvenleg hugsun í listinni. Sé þetta rétt hefur Martti Aiha í þrívöldri skrautskrift sínni skeapd tvíkynja skulptúr, frumdrög og frjóvgun, teikningin er konan og karlmeðurinn efnis.

Silja Rantanen

KARI CAVÉN

Kari Cavén gerir verk sin úr mörgum hlutum. Eyðurnar milli hlutanna tengjast að vissu leyti lífrænt sjálvfri byggingunni. Eyðan, grunnurinn að baki listaverksins, veggur eða gólf, kemur sem andsteða við "fullt" og uppbyggt rými og vekur tilfinningu um dýpt. Bakgrunnurinn verður að nokkurs konar "ólit" og forma lausum fleti. Myndir Kari Cavéns úr notuðu smiðetimbri, svo sem gömlum fjöllum og dyrum, eru blanda af "fátækta list" (arte povera) og fogurfræðistefnu konstruktivismans. Svo léttilega leitar form að gagnformi sínu eins og í leik hugsunarinnar. Flatarmálsform listaverkanna fela í sér tilvisanir sem listameðurinn notar hnyttilega í orðaleikum með nöfn verkanna. Rétt eins og Kari Cavén griþur upp efní listaverka sinna griþur hann upp nöfn þeirra úr ýmsum áttum í næsta nágrenni sínu, eitt hvæð sem hann hefur séð eða heyrt, eitt hvæð sem virðist tilvilkjunarkennt en er samt svo úthugsað. A sama hátt blekkir Kari Cavén áhorfandann, sem dálst

að jafnvæginu og skerpunni í þauhlugsuðum og fágubum formum þeim sem virðast runnin upp af einskærri tilvilljun.

Kari Cavén er lærður listmálar en skref af skrefi hefur hann horfið frá því að málá yfir í það að kanna eiginleika efnisins. Frá því að málá í flatarmynd bókstafanna snert hann sér að örnum efnunum en hélt þó fast við ferkantaðan bakgrunn. Smám saman braut hann niður álaðaform rétthyrnings og hrings en tók upp frjálsar myndbyggingu sem breiðist út um veggj og gölf. Í líst sinni eys Kari Cavén af brunni frelsis og innblásturs með léttum, gletnum en jafnframt fágubum tökum.

Lilja Lindgren

RADOSLAW GRYTA

I dag reisir Radoslaw Gryta himnestiga. Skúptúrar hans hafa mikil breyst á síðustu árum, jafnt að formi sem inntaki. Sumt helst þó óbreytt; drangaútlitið á skúptúrunum, þeir eru greinilega höggvir úr einu stykki og burfa ekki að styðjast hver við annan. I stað fyrri steinstöple með karlmannlega ágengni eru komnar lítabær trétröppur með margreða epískra fyllingu og viðéttu í forminu. Traust klassisk skólun gerir að Radoslaw Gryta metur hefðina mikils þótt hann virðist stundum hleja að henni. Grunnform verkanna vinnur hann fyrst í líttum leirmyndum sem minna á

taflmenn en lokaform er ekki fágað fram fyrr en í verkinu í fullri stærð og þó með mikilli vinnu. Listameðurinn ber mikil virðingu fyrir efti sínu - hann smíðar úr tré, hann heggur í Stein - þó að viðurinn sé ekki atriði sem slikur í nýju lítuðu trémyndunum. Heiti steinmyndanne skiptu óbur engu mál, þer myndir byggðust fyrst og fremst á formunum, en nú notar listameðurinn nöfn listaverkanna til þess að draga betur fram merkingu þeirra. "Minningar frá Varsjá" leiða hugann að miðaldasvip gamla miðbæjarins þer sem tröppugæflar risu af háum og mjóum húshlíðum, bláum að lit. "Fleggskip lífs míns" er skop listamannsins að slæfneskum veikleika sínum: að sýna tilfinningasemi og langa til þess að skapa "minnisvarða".

Lilja Lindgren

JUSSI KIVI

Myndir af hugmyndum; af aðsteðum og myndir sem eru hugsanlegar, sem geta komið yfir hvern sem er, að bíó og í sjónvarpi.

"Það sem getur gerst það gerist".
(Lögmað Murphy).

Jussi Kivi

LEENA LUOSTARINEN

"Eina sinni voru tveir góðir málaraer." Annar var mjög góður, en ég man nú ekki lengur hver hann var, refur, fugl eða fiskur. Það var líka svartur tigur sem allir vissu að var bestur málara. Morgun einn var komin stór mynd á vegg nokkurn (eða hvar hún nú var). Á myndinni voru öll dýr skógarins. En það ventaði áritun listamannsins. Neest besti málarinn hrópaði strax gláður: 'Fráber mynd, ég veit hver gerði hana. Þetta er verk svarta tigursins.' Hin dýrin spurðu hvernig hann vissi það. Þau vildu sönnun. Í horninu efst til hegrí var eyða í mynd svarta tigursins. Neest besti málarinn benti á hana og sagði 'Þarna hafið þið sönnunina'.

Leena Luostarinen

(Viðtal Mari Rantanen við Leenu Luostarinen í listtimaritinu TAIDE 6/84)

MARIKA MÄKELÄ

Jesús notaði vatnflötinn. Hann gekk á vatninu, annar sem getur það er vatnsflói sem getur lifað á mörkum lofts og lagar. Það er til slíkt svíð, nokkurs konar einskisland eða aukarymi. Þegar ég tala um málverk þá set ég þau í þetta aukarymi sem er á mörkunum.

Þar gengur Jesús helgisögunnar - þar gengur hugarveran sem enginn getur fundið. Enginn annar getur gengið þar, því fyrir örðum er þetta svíð ekki til. Í öllum verkum mínum er vatn eða snerting við vatn. Vatn hefur mörg hlutverk. Það tákner spegil,

en getur síðan verið vatn og skrumskæling rauveruleikans og svíðið sem ekki er til. Ég hef líka gaman af kjáneskap í verkini, af glettini og yfirborðsmennsku, af því að þetta hefur allt jákvætt gildi fyrir mig. Það tekur mig langan tíma að mála. Ég hef komist upp ó að méle þannig að engin lítalög hverfa. Þau gegjast alltaf fram einhvers staðar. Ég veit alltaf frá hvaða tíma og tímabili hvert lag er. Efsta lagið geymir öll hin en þegar ég fer til baka sé ég út úr málverkinu þer uppljóstranir sem leynast þar. Það eru allt atburðir sem skapa sterka nærveru myndarinnar. Hér er myndin og enginn fær gert við því.

Marika Mäkelä

(Viðtal Jarmo Mäkelä við Mariku Mäkelä í TAIDE 3/85)

PEKKA NEVALAINEN

Óttstu ekki regluna og symmetriuna í verkum mínum. Það er ekki ætlun míni að syngja lof og dýrð lögum og reglu eða einhverju alræðisskipulagi heimsins. Ég hef í ringulreið og ábyrgðarleysi timans reynt að sýna hvernig allt tengist öllu og hefur áhrif á allt; að við eingum sameiginlegan heim þar sem hver og einn á sinn stað og við getum náð samhljóum og jafnvægi með samvinnu. Ég bið ekki um lög og reglu heldur um innsýn og ábyrgð.

Pekka Nevalainen.

MARI RANTANEN

Málverk er tilfinning og skynsemi í hlutfalli við lit og form.

Mari Rantanen

RISTO SUOMI

Risto Suomi er þekktur fyrir að túlka tilfinningar venjulegs fólkis. Hann skopast góðlætlega að norrænni tilfinningasemni og draumlyndi. Verk hans fjalla um draumamannsins, vonir og einsemd. Áður fékkst hann í verkum sínum við hugtök sem eiga heima í því myndmáli verslunarhygju og útjaskaðra dægurlaga sem hljómar allt í kringum okkur en samtímis notaði hann visvitandi tilvísanir til finnsks symbólisma og listar aldamótaárunna; til meistaraverka svokallaðrar "gullelder". Jafnvel í nýrri verkum sínum leyfir Risto Suomi sér þann munað að helda sig innan marka "smekkvísinnar". Þannig eflar hann sér mikils forða mynda sem hann vinnur úr hluta og tákni sem hann tengir saman og gefur þannig nýja merkingu. Í því ljóta og lágkúrulega leitar hann að mannlega þættinum sem getur túlkað tilfinningar og heimsmynd nútímagamannsins. Auk myndtákna tengir Risto Suomi saman í verkum sinum frjálist og kunnóttusamlega skylda tækni; teikningu, grafik, málverk og ljósmyndun. Þannig kemur einnig val tækniðar í ýmsum samböndum boðskap til áhorfandans.

Í nýjustu verkum sinum hefur Risto Suomi orðið

stilltari og fjallar um alvarlegri mál. Nú er hljóðnuð tilbrigðalitil lagtina dægurlagsins og vængjasláttur aldamótanna heyrist ekki lengur. Skarpskyggn og ihugull athugandi hefur beint sjónum sinum inn á við til þess að rannsaka elgín tilfinningar og lífsreynslu. Þegar listamaðurinn vill gera grein fyrir hugsunum sinum verður hann þó ekki allt of hátfjögur heldur getur hann hlegið að sjálfum sér þegar svo býður við að horfa.

Liisa Lindgren

RAILI TANG

"Að mála er eins og að reæna banka; annaðhvort fær maður 20 miljónir eða 20 ára fangelsi fyrir það," segir Christian Boltanski. Það þarf að taka áheftu, að demba sér í það óþekkt, að hefta á stökkjó sem getur endað með vel heppnuðu málverki - eða engu.

Ég minnist orða Boltanskis þegar ég skoða málverk eftir Railli Tang. Fyrir hana téknað byrjun á nýju málverki ferð belnt inn í óvissuna, inn á þær lendur þær sem fyrirætlunin er eini leiðarvisirinn. Railli Tang byrjar oft verk sitt út frá lit sem tengist hugmynd, ákvæðinni tilfinningu eða lífsreynslu. Litinn getur hún fundið í bírtu landslagstins eða á hrörlagum húsvegg. Stundum finnur hún hann jafnvel í vinnustofunni, í leifum af gleymdri lítablöndu á botni málningardóssar.

Með þetta sem upphef heldur hún áfram og treystir svo að segja einvörðungu á hugboð sitt. Hún hlustar líka á tillögur málverksins, kröfur og tælandi hljóðskraf, en lætur það ekki ráða. Því að þá tapast

aller áttir.

Þungamáljan í málverkum Railli Tang er þessi samræðuháttur í verkinu sem sést af því sem kalla meðti setlög málverksins. Litalöginn segja ekki aðeins frá því hvernig málverkið varð til heldur má einnig rekja þar hvernig listamaðurinn fann lausnina. Þykk litalöginn og áherslan á hið tvívíða segja einnig sína sögu um myndhugsun Railli Tang. Rætur þeirrar hugsunar gætu verið annars vegar í meistaraverkum fransks informalisma og hins vegar í formalisma amerískra listamálverksins. En listakonan markar sérstöðu sína gagnvart þessum stefnum einkum þannig að hún vill halda eins mörgum dyrum opnum og hægt er samtímis; hún vill varðveita og sýna á lokastigi málverksins þetta spennuþrungna rými óvissaunar sem gerir myndir hennar svo einstakar.

Timo Valjakka

("Málari spennuþrunginnar óvissu" í listtimaritinu
TAIDE 5/85)

TIMO VALJAKKA

Ég tala heldur um eitthvað annað en elgín verk. Það er vegna þess að ég vil forðast að þau komist í snertingu við orð. Ég leita hreinleikans fyrst og fremst í þeim skilningi að ég vil forðast tilvísanir, sem auðvitað er ógerningur. Jafnframt vill ég að verk min séu óhrein, laus við hugmyndir hreinstefnu; viðleitni hreinstefnuhugmynda er ekki alltaf jafn hrein. I reynd vill ég setja verk min i

fullkomnið skilgreiningarleysi, losa þau undan öllum kerfum sem stjórna athugun og binda hana. Með þeim aðferðum sem ég nota reyni ég að né því að hrein sjón sé hugsanleg, að afmarka nákvæmlega hvíta blettinn í miðri Afríku. Hann er ennþá til sem möguleiki í listinni.

Timo Valjakka

HENRY WUORILA-STENBERG

"Ég geri mynd af stundinni, hinni dularfullu, einstöku stund. Ég vel litina eftir hugarástandi. Stundum finnst mér, að vilji ég læra eitthvað þé verði ég að rífa allt sundur, losa mig úr böndum og byrja allt að nýju."

Henry Wuorila-Stenberg

NÖFN MYNDA:

Einni rægjilegri tilgangið til mörkum
förmist ekki ósknið - og meðal annarri sambærilegum
þessum er ófyrirvarað að ófyrirvaraði meðal annarri
þessum er ófyrirvarað að ófyrirvaraði meðal annarri

MARTTI AIHA

1. Leyndardómar eyrikisins
1983, tré, bambus og akryl, 100 x 260 x 146
2. Draumar I
1984, bundinn bambus og akryl, 145 x 105
3. Eyjan
1984, bundinn bambus og akryl, 145 x 105

KARI CAVÉN

4. Útúrbora
1986, tré og koper, 210 x 85/180 x 30
5. Linudetta
1986, tré, 150 x 350
6. Vaxtermörk
1986, járn og tré, 250 x 35 x 60

RADOSLAW GRYTA

7. Fleggskip lífs míns
1985, tré, 196 x 254
8. Minningsar frá Varsíó
1985, tré, 245 x 93
9. Himnastiginn
1985, tré, 210 x 86

JUSSI KIVI

10. Albjööleg níðsnasaga, IV kafli
1984, litmynd, 12 x 18

11. Endurkoma skrimslanna
1985, litmynd, 12 x 18

Héttuleg sendiför

12. Héttuleg sendiför
1985, litmynd, 9 x 13

13. Theme from an Imaginary Western
1986, litmynd, 10 x 15

Ný planeta

14. Ný planeta
1986, litmynd, 10 x 15

15. -

Litmyndir

16. Litmyndir
1985-86, 9 x 13, 10 x 15, 12 x 18

LEENA LUOSTARINEN

35. Dreki
1984-85, olia, 195 x 350

36. Veggur
1984, olia, 195 x 350

37. Tunglskin
1985, olia, 195 x 350

MARIKA MÄKELÄ

38. Inn í kóboltbláa nött
1985, ýmis efni, 170 x 320
39. Yatnshringur
1985, ýmis efni, 165 x 145
40. Fiskur og skuggi
1985, ýmis efni, 165 x 145

PEKKA NEVALAINEN

41. Úr Mandala-röðinni
1980-, innréttning

MARI RANTANEN

42. Round and round
1985, akryl, 160 x 260
43. Black Sunday
1985, akryl, 165 x 260
44. Ring of fire
1985, akryl, 195 x 160
45. Sinacadas II
1985, akryl, 190 x 160
46. Magenta mowing
1985, akryl, 165 x 260

RISTO SUOMI

51. Genesis
1986, akryl á ljósmynd, 57 x 77
52. Dreamin'
1986, akryl á ljósmynd, 57 x 77
53. Minigrípur
1985, akryl á ljósmynd, 50 x 65
54. St Denis Blues I
1986, akryl á ljósmynd, 50 x 65
55. St Denis Blues II
1986, akryl á ljósmynd, 50 x 65
56. Pont Marie
1986, akryl á ljósmynd, 50 x 65

RAILI TANG

57. Málverk
1986, akryl, 300 x 100
58. Málverk
1986, akryl, 300 x 100
59. Málverk
1986, akryl, 300 x 100
60. Málverk
1986, akryl, 300 x 100

TIMO VALJAKKA

61. Garden Picture, England 1985
1985, litmynd, 30 x 40

62. Garden Picture, England 1985
1985, litmynd, 30 x 40

63. Garden Picture, England 1985
1985, litmynd, 30 x 40

64. Garden Picture, England 1985
1985, litmynd, 30 x 40

65. Garden Picture, England 1985
1985, litmynd, 30 x 40

HENRY WUORILA-STENBERG

66-

HÖFÐA VALSSTÖÐ

62. Jónas Ólafsson, 1980
1985, Hverfi, 30 x 40
63. Gestur Ólafsson, 1980
1985, Hverfi, 30 x 40
63. Gestur Ólafsson, 1980
1985, Hverfi, 30 x 40
64. Gestur Ólafsson, 1980
1985, Hverfi, 30 x 40
65. Gestur Ólafsson, 1980
1985, Hverfi, 30 x 40

12 einstaklingar frá Finnlandi

HEINRY WUORILAKSTEN

Sýning á Kjarvalssstöðum 15. - 30. nóvember

1985, 100 x 200

þýðing: Áðalsteinn Davíðsson